

(המשך מעמוד 12)

זימון השאיר את החומר, המתין לתשובה מירושלים. יום אחד לפני פתיחת התערוכה הודיעו לו מהשרות הבולאי, כי אין כל אפי שרות להתחם את 800 הגלויות הנחונות בספק. זימון טילפן בעצמו לירושלים, קיבל תשובה כי במשרד הדואר איש אינו יודע דבר על הפרשה. הפקידים הבטיחו לברר את הבעיה במהירות האפשרית, להודיע לו את התשובה.

התשובה היתה — הצעה להדביק בול דואר על גבי התמונה, להתחם את הגלויה כחומר בולאי. בדבר פרטים מדויקים הפנו אותו למנהל השרות הבולאי בתל-אביב. זימון נפגש אישית עם כהן, הציע להדביק בול דואר על הציר. "אמרתי בפירוש שאחרי ההחלטה אעשה בחומר מה שארצה", סיפר זימון. "במשך כמה שעות ישבתי והדבקתי בול כחול בן חמש פרוטות של מועדים לשמחה משנת תשי"ב על הציר של דיונגוף. אולם בשעה שהדבקתי את הבול, עשיתי זאת מתוך כוונה להוריד אותו אחרי ההחלטה".

החומר הוחתם והוחזר לידי בעליו. זימון הוריד את הבול, מסר את החומר להפצה בדוכנים שהוקמו בשטח התערוכה. הגלויה שנעטפה בחצי לילון נהר ושקוף, נמכרה בשתיים וחצי לירות. היו קונים ששאלו מתי הופיע הבול דיונגוף. לאלה הוסבר שאין זה בול דואר אמיתי. אחרים קנו את הגלויה מבלי לשאול שאלות. להם גם לא הוסבר דבר.

מי הגיש את התלונה? השבוע הופיעו חוליות משטרה ליד דוכני המכירה, החרימו את כל הגלויות ועצרו את יוצרן ומפיצן. "רימית להקהל", אמרו לזימון, שאת אוסף הבולים הראשון שלו רכשה לו אמו ב־1000 רובל. "לא רימית איש", ענה להם זימון שממנו הנוהל-לבריות. "הסברתי לכל מי שביקש הסבר את מהות הגלויה". בין הדברים הכתומים שבפרשה, היתה זהות המתלונן שהביא את המשטרה להחרימם רמת החומר הבולאי. המשטרה הודיעה כי התלונה נמסרה בשם מועדון הרוטרי בתל-אביב, אולם לא נשיא המועדון ולא מזכירו ידעו דבר על הגשת תלונה כזו, לא עלידם ולא עלידי אחד מחבריהם.

פשעים

רצח בשיכון

ליד בית-הכנסת הגדול של הרצליה ניצבה קבוצה קטנה של נשים זקנות ומירה בככי

שוטרים דוחפים מונית שובתת בתל-אביב* המוניות משלמות סובסידיות לאוטובוסים

מר. על הכביש ליד המדרכה עמדה העגלה המרעוה של החברה קדישא, כשעליה מונח הארגז השחור. ליד העגלה, כשהוא לבוש בגדים מרופטים, ניצב רב ישיש ובקול חנוק אמר את דברי התפילה.

דבריו לא נשמעו. במקומם נשמעה היכבה החרישית של הנפש היחידה שבאה לבכות את המתה. אחותה של פרלה מלץ בכתה ושאלה, שאלה ובכתה. "האם אינני חולמת? האם ייתכן באמת שמישהו ירצה לעשות רע לנפש כה טובה כמו פרלה אחותי?" איש לא יכול היה לענות לה. האדם היחיד

* נושאת שלט "מדיניות המסים", ה' מכון להוכיח כי מוניות-השרות מופלות לרעה, לעומת האוטובוסים.

ענות לשאלות. "אין לי זמן לעתונאים", הסביר לכתב העולם הזה, כשהוא משחק באלה שבידו.

בכל זאת עזרה נוכחותם של העתונאים לנהגיה-השרות. איבצן נתן הוראה להפסיק את השימוש באלות. במקום זה נעזרו ה' שוטרים בדחיפות גסות בלבד.

הנהגים האמיתיים מן השביתה היו אחרים. "היום יש פרנסה", הסביר נהג מונית לנסיקות מיוחסות שהיה עמוס עבודה. "כדאי לתת להם כמה לירות, שיעשו שביתה כל יום".

חקירות

דיונגוף ושות'

הידיעה המרעישת עברה בין הבולאים הישראלים במהירות הבזק. תחילה היה ידוע רק כי אחד התותחים הכבדים בין סוחרי הבולים במדינה נעצר על-ידי המשטרה. השם המדויק נשמר בסוד. אולם לא לזמן רב. ההפתעה היתה גדולה שבעתיים כאשר התפרסם השם. כי מהנדס (בנין) איזידור זימון הינו אולי בולאי מספר אחד מבחינת ותק והישגים.

למחרת יום מצערו הובא זימון בפני שופט השלום יהודה טרייביש, שוחרר ב־עברות של 1000 לירות. הודעת המשטרה על העניין היתה קצרה, קבעה כי זימון חשוד בהוצאת כספים בטענות שוא. החלק המקצועי הבולאי של הפרשה נשאר לא ברור.

שונאיו של זימון טענו כי הוא חשוד בזיוף, אולם מי שמכיר את הבולאי השמנך מן, שמגיל שש החל לאסוף בולים, ביטל את הטענה. "יש לו מספיק כסף מכדי שיתכנן", קבעו הם. בירור נוסף גילה כי מה שנעשה בדוכני מכירת הבולים בשטח התערוכה יובל תל-אביב, גבל בנסיון להונאה. אולם אי-אפשר היה להאשים בכך רק את זימון עצמו.

לפני פתיחת תערוכת יובל תל-אביב, פירסמה ההנהלה מכרו על זיוף להדפסת וה' פצת חומר בולאי בשטח התערוכה. זימון היה האיש היחידי כמעט שיכול היה להשתלט על המבצע. הוא קיבל את הזכיון, השקיע בביצוע סכום של כ־3500 לירות. הוא הכין חומר בולאי בצורת מזכרות מן התערוכה. שתי מעטפות מיוחדות, בול תעמולה מיוחד, בדומה לבולי התעמולה של ירידי המזרח, גלויה נאה עם בול יובל

מוגש ע"י מחלקת החסברה של

בחזית דתית לאומית

המזרחי-הפועל-המזרחי ובלתי מפלגתיים

QUICK

- שומר על כביסתך
- מכבס בעצמו עבורך
- הטובה באבקות הכביסה